

Sygn. akt II K 72/15

2 Ds 477/14

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2015r.

Sąd Rejonowy w R a c i b o r z u Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Maksoń-Prach

Protokolant: Agata Grzesiak

w obecności Prokuratora: ---

po rozpoznaniu w dniu: 14/05/2015r.

sprawy:

A. K.

s. K. i M.

ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że:

w okresie pomiędzy 4 czerwca 2014r. a 31 października 2014r. w K. jako właściciel PHU (...) z siedzibą w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem W. W. mieszkankę K., w ten sposób, iż zawierając ustną umowę na wykonanie usługi zadaszenia basenu na prywatnej posesji pokrzywdzonej, dokonał pobrania zaliczek pieniężnych w dniu 4 czerwca 2014r. w wysokości 20.000 złotych oraz w dniu 10 lipca 2014r. w wysokości 26.400 złotych, które przeznaczył na inne cele aniżeli dotyczące wykonania i montażu zadaszenia basenu, tym samym wprowadził w błąd wymienioną, nie mając możliwości finansowych umożliwiających mu wywiązanie się z całości swojego zobowiązania, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem W. W. w łącznej wysokości 46.400 złotych,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

1. uznaje oskarżonego A. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przyjmując, że został popełniony w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i za to na podstawie art. 286 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności ustalając okres próby na 3 (trzy) lata;
3. na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w ilości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
4. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej W. W. kwoty 46.400 (czterdzieści sześć tysięcy czterysta) złotych;
5. na podstawie art. 627 kpk i § 14 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 7 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 28. 09. 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy

prawnej udzielonej z urzędu zasądza od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej kwotę 540,00 (pięćset czterdzieści) złotych tytułem poniesionych wydatków;

6. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w postaci wydatków w wysokości 70 (siedemdziesiąt) złotych i obciąża go opłatą w kwocie 500,00 (pięćset) złotych.

Sędzia:

Sygn. akt II K 72/15

UZASADNIENIE

Pokrzywdzona W. W. zamieszkała w K. na ul. (...) skontaktowała się z oskarżonym A. K. w celu zlecenia mu wykonania zadaszania nad basenem. W tym celu pokrzywdzona zawarła ustną umowę z oskarżonym i w dniu 04 czerwca 2014 r. przekazała mu zaliczkę w wysokości 20000 zł. Z uwagi na fakt, że oskarżony nalegał na wypłacenie całej należności, pokrzywdzona w dniu 10 lipca 2014 r. przekazała mu zaliczkę w wysokości 26400 zł. Zadaszenie miało zostać wykonane do 10 sierpnia 2014 r., jednakże oskarżony nie dotrzymał wyznaczonego terminu. Pokrzywdzona wielokrotnie kontaktowała się z oskarżonym telefonicznie, jednakże nie przyniosło to żadnego rezultatu. W dniu 15 października 2014 r. pełnomocnik pokrzywdzonej skontaktował się z oskarżonym A. K. i wyznaczył kolejny termin realizacji zlecenia na dzień 31 października 2014 r. Mimo to oskarżony nadal nie wykonał zadaszania basenu na posesji W. W..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- zeznań pokrzywdzonej W. W. (k. 7 – 12, 62v.)
- pisemnego zawiadomienia wraz z kserokopiami dowodów wpłat (k. 2 – 5)
- zawiadomienia o zajęciu wierzytelności (k. 19 – 21)
- pisma ZUS (k. 27)
- informacji US w G. (k. 47 – 48)

Oskarżony A. K. na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Oskarżony był uprzednio karany sądownie za czyn z art. 286 § 1 kk.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. K. (k. 33 – 36, 62)
- karta karna (k. 30 – 31)

W związku z niestawiennictwem prawidłowo wezwanego oskarżonego, na rozprawie głównej Sąd postanowił, zgodnie z art. 479 § 1 kpk, prowadzić postępowanie bez jego udziału i wydać wyrok w trybie zaocznym.

Przyznanie się A. K. do popełnienia zarzucanego czynu zasługuje na aprobatę Sądu i znajduje odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Podstawę ustaleń stanu faktycznego stanowią przede wszystkim zeznania pokrzywdzonej W. W..

W spójnych, logicznych i konsekwentnych zeznaniach W. W. podała, iż zna oskarżonego od ok. 20 lat, gdyż w przeszłości montował jej basen. Nadto w sezonie letnim kupowała od niego środki związane z utrzymaniem basenu.

W związku z tym zleciła oskarżonemu wykonanie zadania basenu. Jak podała pokrzywdzona, w dniu 04 czerwca 2014 r. zawarła z oskarżonym ustną umowę i wypłaciła mu zaliczkę w kwocie 20000 zł. Z uwagi na fakt, iż oskarżony należał na uregulowanie całej należności, w dniu 10 lipca 2014 r. pokrzywdzona przekazała mu kwotę 26400 zł. Z dalszych zeznań pokrzywdzonej wynika, że zadanie basenu miało zostać wykonane do dnia 10 sierpnia 2014 r. Pokrzywdzona wielokrotnie próbowała telefonicznie kontaktować się z oskarżonym, ale A. K. nie wykonał zlecenia. Równocześnie pokrzywdzona podkreśliła, iż miała pełne zaufanie do oskarżonego, który nie informował jej o swojej trudnej sytuacji finansowej.

Zeznania pokrzywdzonej w sposób nie budzący wątpliwości wykazały, iż została ona wprowadzona w błąd, co w konsekwencji doprowadziło do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem.

Sąd zważył co następuje:

Kompleksowa analiza materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy sądowej pozwala na uznanie oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony A. K. stanął pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk.

Oszustwo (art. 286 § 1 kk) może być popełnione jedynie umyślnie z zamiarem bezpośrednim kierunkowym, obejmującym cel i sposób działania. Przestępstwo oszustwa jest przestępstwem materialnym, znamionem skutkiem w postaci niekorzystnego rozporządzenia mieniem, co oznacza pogorszenie sytuacji majątkowej pokrzywdzonego. Do znamion przestępstwa należy działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pod którym to pojęciem należy rozumieć wszelki pożytek i zysk majątkowy, jaki sprawca odniósł lub zamierzał odnieść z przestępstwa, a także sposób przestępczego działania polegający na wprowadzeniu w błąd, wyzyskaniu błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Wprowadzenie w błąd oznacza każde zachowanie prowadzące do wywołania u pokrzywdzonego błędu z wykorzystaniem wszelkich środków i metod, które doprowadzają do powstania rozbieżności między świadomością osoby rozporządzającej mieniem, a rzeczywistym stanem rzeczy. Sprawca oszustwa nie tylko musi chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć użyć w tym celu określonego sposobu działania czy zaniechania (wyrok SN z dnia 19.07.2007 r., sygn. V KK 384/06, publ. Biul. PK 2007/14/33). Zdaniem Sądu zachowanie oskarżonego wyczerpuje ustawowe znamiona występku oszustwa. W okresie zawierania umowy oskarżony był w trudnej sytuacji finansowej. Rachunki bankowe jego firmy zajęte były na poczet szeregu wierzycieli, w tym Urzędu Skarbowego w G. i ZUS o. Z. na łączną kwotę ponad 30000 zł, a czynności egzekucyjne wobec oskarżonego były prowadzone do 2011 r. W celu realizacji umowy oskarżony nie wykonał żadnych czynności, nie dostarczył oskarżycielce posiłkowej żadnych materiałów do wykonania zadania, a w trakcie telefonicznych ponagieł obiecywał wykonanie umowy twierdząc, iż będzie to niedługo, za tydzień. W wykonanie zadania W. W. upominała się kilkadziesiąt razy i otrzymała jedynie obietnice wykonania zlecenia. Powyższe wskazuje na to, że oskarżony nie miał możliwości wykonania usługi i nie zamierzał jej wykonać nie mając na to środków finansowych. Wykorzystał zaufanie jakim darzyła go oskarżycielka posiłkowa z racji wcześniejszej współpracy.

Sąd uznał oskarżonego za winnego tego, iż w okresie pomiędzy 04 czerwca 2014 r., a 31 października 2014 r. w K. jako właściciel PHU (...) z siedzibą w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem W. W., mieszkankę K., w ten sposób, iż zawierając ustną umowę na wykonanie usługi zadania basenu na prywatnej posesji pokrzywdzonej, dokonał pobrania zaliczek pieniężnych w dniach: 04 czerwca 2014 r. w wysokości 20000 zł oraz 10 lipca 2014 r. w wysokości 26400 zł, które przeznaczył na inne cele aniżeli dotyczące wykonania i montażu zadania basenu, tym samym wprowadził w błąd wymienioną, nie mając możliwości finansowych umożliwiających mu wywiązanie się z całości swojego zobowiązania i doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem W. W. w łącznej wysokości 46400 zł i na podstawie art. 286 § 1 kk skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby. Dodatkowo – z uwagi na to, że oskarżony działał w celu uzyskania korzyści majątkowej, na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzono karę grzywny w ilości 80 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł. W ocenie Sądu wysokość kary finansowej jest adekwatna do możliwości osobistych

i finansowych sprawcy, który posiada wprawdzie liczne zobowiązania finansowe, jednakże uzyskuje stały dochód z tytułu prowadzonej działalności. Nadto oskarżony nie ma żadnych osób na utrzymaniu.

Oskarżony naruszył porządek prawny w sferze przestępstw przeciwko mieniu i obrotowi gospodarczemu. Takie zachowanie stanowi o znacznej społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, z uwagi na fakt całkowitego braku poszanowania dla cudzego mienia. Na niekorzyść oskarżonego przemawia działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uprzednia karalność za podobny czyn. Oskarżony wykorzystał zaufanie pokrzywdzonej, która zawierając z nim ustną umowę i wypłacając zaliczki zakładała, iż ma do czynienia z rzetelnym wykonawcą.

Sąd uznał, że w stosunku do A. K. możliwe jest zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. Co prawda oskarżony był już karany sędownie, ale zdaniem Sądu trzyletni okres próby będzie wystarczający dla zweryfikowania pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec oskarżonego. Zdaniem Sądu tak ukształtowana kara będzie oddziaływać wychowawczo i zapobiegawczo wobec oskarżonego, jak również spełni swoje zadania w zakresie prewencji ogólnej, a oskarżony nie poczyta jej za bezkarność. Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej W. W. kwoty 46400 zł.

Na podstawie art. 627 kpk i § 14 ust. 1 pkt 1, ust. 3 pkt 1 i ust. 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej kwotę 540 zł tytułem poniesionych wydatków. Zasądzono kwotę minimalną, gdyż w złożonym wniosku – spisie kosztów nie wykazał jakie oskarżycielka posiłkowa ponosiła koszty i wydatki uzasadniające zasądzenie stawek wyższych niż minimalnie. Pełnomocnik w sposób całkowicie dowolny sporządził spis wydatków wg stawek minimalnych, nie wskazując co się na niełożyło i z jakiego tytułu strona je poniosła. We wniosku brak jest wskazania okoliczności uzasadniających zwiększony nakład pracy adwokata i ich udokumentowania. Nawiązać należy, że aktywność pełnomocnika pozostawała w tej sprawie na przeciętnym poziomie. Wobec niewskazania powyższych okoliczności, dokumentów uzasadniających zwiększone wydatki Sąd zasądził zwrot kwoty minimalnej (wyrok SA w Krakowie z dnia 31 stycznia 2013 r., sygn. akt II AKa 252/12, Lex nr 286550; post. SA w K. z dnia 22 czerwca 2011 r., sygn. akt II AKz 393/11, KZS 2011/9/117).

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w postaci wydatków w wysokości 70 zł i obciążył go opłatą w kwocie 500 zł.

Sędzia: